

FESTIVALUL NAȚIONAL DE TEATRU

Marina CONSTANTINESCU

(selecționar unic și director artistic)

Argument

Am acceptat să construiesc artistic Festivalul de anul acesta în secunda în care mi s-a cristalizat o idee, un concept care să scoată evenimentul lumii noastre teatrale de pe un traseu ușor intuibil. Nu despre șocuri este vorba, deși, uneori, sunt necesare. Este vorba despre un proiect solid, care se poate dezvolta armonios în continuare dacă se scapă, în țara asta, de heurupisme, de boala lucrurilor făcute în ultimul minut, de isterie și se dorește să se facă pasul spre normalitatea profesionalismului. Vreau să parcurgem cu toții, aceia care credem cu adevărat în teatru și în valorile lui, un interval cu un conținut estetic major, flexibil, un interval al întâlnirii, al dialogului și al comunicării, ca pe o formă de regăsire interioară, de regăsire și redefinire a breslei noastre. Fără prejudecăți.

Am gândit și structurat această ediție a Festivalului Național de Teatru ca pe o reverență față de creator și de valoarea lui. De aceea, proiectul meu îl are pe REGIZOR ca protagonist. Și asta pentru că întotdeauna l-am considerat pe regizor nu doar liantul unei trupe, interpretul unui text, călăuza actorilor spre dimensiunea performanței și aceea a libertății interioare, ci un lider spiritual, un formator de opinii, un element esențial de coagulare a unor energii, emoții, idei. Atât pe scenă, cât și în cetate. Este important mesajul spiritual pe care îl primește orașul, spectatorii, cei care vor acumula energiile bune și se vor încărca pozitiv pentru mai departe, pentru artă, pentru viața lor.

Ar fi o șansă pentru toți să petrecem o săptămână împreună, privind ceea ce am considerat reprezentativ pentru cei mai importanți regizori, din punctul meu de vedere, în stagiunea 2004–2005. Poate fi și o provocare, la urma urmelor, să vezi cum a lucrat același creator cu două trupe diferite, pe două texte diferite, la două teatre diferite, în aceeași stagiune. Cum la fel de interesant va fi să-i privim în succesiune, la finalul săptămânii având portretul, imaginea unei etape teatrale. Acest tablou este alcătuit ca un puzzle, din figurile proeminente ale regiei românești, din energiile lor de acum, ale actorilor și scenografilor cu care au lucrat, din stările lor, din obsesiile lor stilistice și umane.

Văd acest festival, această ediție și ca pe o șansă să strângem breasla în jurul valorii, a spiritului, amicitiei și solidarității.